

Pestalozzi, vzor prave ljudske šole, prijatelj ljudi in še posebno otrok, umrl je vže davno, ali njegov duh živi še vedno pri vseh ónih učiteljih, katerim je prva skrb ljudska sreča, blagostanje in izomika. *I. T.*

— x —

Zakaj čebele slavé sveti večer.

Pripovedka nam pripoveduje, da so čebele na badnjik (sveti večer) vso noč, ko se je porodil Jezus, navadno vesele. Skačejo in zujejo, a matica poje, da se je ne moreš dosti naslišati. Vprašajmo čebele, vprašajmo njihovo kraljico, zakaj so tako vesele, in čebele nam porekó tako-le:

„Ko sta sv. Jožef in Marija prišla v Betlehem, nista mogla v mestu nikjer prenočiti, ker so bile vse hiše prenapolnene tujih ljudi. Šla sta zatorej iz mesta vën na polje in našla ubožen hlev, pred katerim sta se ustavila. V isti čas stopi star pastir iz hleva ter ju nagovori, da naj pri njem ostaneta. Jožef in Marija stopita v hlev in pastir reče svojej ženi: „Postrézi tujcema a jaz poženem ovce na pašo, da bode nekoliko več prostora pod našo ubožno streho. Nu predno otidem, prižgati hočem še voščeno svečo, da se vidimo.“ Prižgavši svečo, otide.

Za malo časa je bila temna noč in v tej noči je prišel Jezus na svet. Sveta Devica Marija je povila dete Jezuščka v plenice in ga položila v jaslíce. Jožef in Marija sta slavila in čistila Boga za toliko milost in dobroto.

In zato, ker je voščena sveča razsvetljevala hlev, v katerem se je porodilo sveto Dete Jezušček, slavé tudi čebele badnjik in božično noč z velikim veseljem in radostjo. A to ne samó lani in letos, nego slavile ga bodo do konca dni, dokler bode stal svet. In pravo imajo pridne bučelice, ker voščene sveče so od voska, katerega one nabirajo po evetji z velikim trudom in trpljenjem. Čebelice časté Boga, našega očeta, ker jih je takó odlikoval, da je hlevce, v katerem se je porodil Jezus, razsvetljevala voščena sveča.

Kadar vam stariši na sveti večer pripravijo in nakitijo božično drevesce, da bi vam ljubi Jezušček prinesel lepih daril, postavijo nanj raznobojne voščene svečice, katere potem prižgó. Vse to storé vaši stariši zato, da bi vam naredili veliko veselje na božični večer, ter bi ob enem počastili tudi sveto Dete Jezuščka, kakor je to storil nekdaž óni stari pastir, ki je na čast svojima gostoma sv. Jožefu in Devici Mariji prižgal voščeno svečo.

Otroci! kadar bodete na sveti večer videli na božičnem drevescu svitle lučice goreti spomnite se onega ubožnega hlevca, v katerem je prišel naš odrešenik Jezus na svet; spomnite se onega starega pastirja in njegove voščene sveče ter recite: Tebi na čast, o Jezus ljubi, naj goré te svečice, Tebi se klanjamo, v Tvoje sveto imé verujemo.

To vam sem napisal zato, da znate in pripovedujete ónim, kateri tega še niso slišali. Oni, katerim bodete to pripovedovali, razveselili se bodo tega in z veseljem prižgali svečice na čast svetemu detetu Jezuščku, njegovej sv. materi Mariji in njegovemu redniku sv. Jožefu.

Pr. M. Kobali.

— x —